

[Arbejdsministeren]

Estrup foreslåede dagsordenen, således at vi kan fastholde det, vi plejer at satse på i forbindelse med arbejdsmiljøpolitikken, nemlig brede politiske flertal, som giver ministeren politiske retningslinjer. Det ville klæde hr. Kaj Poulsen, der jo var den oprindelige initiativtager til, at vi i fællesskab lavede en handlingsplan for et asbestfrit Danmark, om han glemte sin demonstrationspolitik og sin lyst til at være teknisk sagsbehandler og derfor stemte for hr. Estrups dagsorden.

Jeg skal om de andre punkter i hr. Estrups dagsorden sige, at med hensyn til, at anerkendte laboratorier skal føre tilsyn med levering af asbestholdige materialer og sikre substitution til asbestfri materialer i den udstrækning, det er teknisk muligt, så er dette princip, så vidt jeg kan se, inspireret af asbestbekendtgørelsen. Heri fastslås det nemlig, at anerkendte laboratorier skal godkende biler med asbestfri bremsebelægninger. Laboratorierne anerkendes af Direktoratet for Arbejdstilsynet, såfremt de har et teknisk niveau, der gør dem i stand til at foretage effektiv kontrol, og kontrollen kan i princippet udvides til også at gælde for andre produkter.

Med hensyn til spørgsmålet om udvikling og igangsætning vedrørende asbestfri erstatningsprodukter kan jeg oplyse, at dette allerede i vid udstrækning sker, idet Arbejdstilsynet rådgiver om udvikling af produkter og produktionsprocesser til erstatning for asbestholdige produkter, og jeg vil i den sammenhæng gerne henlede opmærksomheden på, at vi allerede i redegørelsen om arbejdsmiljø og vækst, som blev givet Folketinget den 3. december 1986, på side 10 under punkt 6, støtteordninger, skriver:

»Støtteordninger kan være et egnet middel til at fremme produktudviklingen i arbejdsmiljøet.

Det skal derfor overvejes, hvorledes udviklingen af arbejdsmiljørigtige produkter, udstyr, produktionsprocesser m.v. kan fremmes inden for rammerne af eksisterende nationale og EF-støtteordninger (f.eks. i forbindelse med ny teknologi). Her tænkes specielt på eksisterende støtteordninger under Industriministeriet.«

Jeg mener så udpræget, at det af hr. Estrup i dagsordenen foreslåede vedrørende asbest falder ind under de samme hensyn, som er omtalt i redegørelsen om arbejdsmiljø

og vækst, og jeg synes derfor, at det vil være ganske udmærket, en ganske fin politisk markering, hvis et bredt flertal i Folketinget i dag vedtager den af hr. Estrup foreslåede dagsorden.

Jeg ved godt, at jeg i denne besvarelse har undladt at kommentere ca. 37 tekniske spørgsmål. Det er bevidst, for hvis jeg skulle give en ordentlig og seriøs besvarelse, ville det foregå på den måde, at jeg ville stille spørgsmålene skriftligt til mine eksperter ude i Arbejdstilsynet, og så ville de bruge en måned eller to på at finde frem til alle de relevante svar, al den relevante viden, al den tekniske dokumentation, der skulle til, for at vi så skriftligt kunne få nogle ganske omfattende redegørelser, baseret på en egentlig teknisk ekspertise på området. Hvis det var et udvalgt, der havde spurgt, ville jeg selvfølgelig oversende disse svar til folketingsudvalget, men jeg mener ærligt talt ikke, at disse tekniske spørgsmål er egnet til besvarelse under en forespørgselsdebat her i Folketinget.

Jeg tror nok, at jeg forstod de fleste af de ord, hr. Kaj Poulsen brugte i nogle af sine citater. Det gjorde jeg, fordi jeg tilfældigvis har en teknisk orienteret uddannelse, og jeg har ikke glemt alle de fine ord. Men jeg synes ikke, man kan forlange af Folketingets medlemmer og heller ikke af ministre, at de i den grad skal kunne gå ind og vurdere disse meget specielle tekniske udsagn, vurdere, om de holder eller ikke holder, og på stående fod svare på, hvad man mener om dem. Ærligt talt mener jeg, at en besvarelse på stående fod af den type spørgsmål formodentlig ville være en uholdbar besvarelse. Den vil formentlig ikke have den værdi, som den bør have, og jeg vil derfor ikke påtage mig at give en sådan besvarelse til Folketinget, for det synes jeg ikke Folketinget kan være tjent med

Kaj Poulsen (S):

Når ministeren er på slap line, så må man undre sig over, hvor højt han er nødt til at tale for at få argumentationen til at lyde rimelig og rigtig.

Jeg kan fuldt ud bekræfte, hvad hr. Svend Auken har sagt i de artikler, der er skrevet, og jeg kan fuldt ud bekræfte, at sådan vil det være også fremover.